

Bolonjska prenova študijskih programov ima ob vseh dobrih in manj dobrih učinkih na študenta in študijski proces kljub velikim kritikam na neustrezno implementacijo prenovljenih programov zagotovo tudi veliko pozitivnih učinkov. Ena izmed pozitivnih lastnosti je tudi to, da se spodbuja in poudarja študijska mobilnost in interdisciplinarnost študija. Zato se vse več študentov, mladih odpravi tudi v tujino po košček novega znanja in po nova izkustva. Za to pot sem se odločila tudi jaz in v okviru študijske mobilnosti opravljala dvomesečno prakso v Münchnu v hčerinskem podjetju slovenskega Gorenja. Poleg strokovnega znanja, ki sem si ga pridobila z delom v Gorenju, pa vrednotim izmenjavo kot priložnost za spoznavanje in raziskovanje novega, drugačnega načina življenja v milijonskem mestu, kot ga nisem vajena v objemu prostrane Goričke pokrajine. V Münchnu sem sicer preživela prekratek čas, da bi lahko popolnoma prevzela način življenja, ki ga ubirajo Bavarci, spoznala mesto, v katerem živi uradno milijon štiristo tisoč prebivalcev, neuradno pa veliko več, in se naužila vseh prednosti, ki jih prinaša življenje v tujini, vendar sem si izoblikovala določen vtis in upam si trditi, da tudi razširila svoje obzorje in dala na preizkušnjo svojo miselnost. S slednjim mislim na to, da sem samo sebe postavila pred dilemo, koliko raznolikosti in tolerance sem sposobna prenesti, kar se tiče sprejemanja drugačnosti ljudi, drugih kultur, navad, govornice ... München je namreč mesto, kjer te ne sme presenetiti skoraj nič, saj zaradi razvoja visoke tehnologije, industrije in znanosti ter izjemno nizke stopnje brezposelnosti privablja predvsem mlade z vseh koncev sveta, ki tu iščejo priložnost. Domačini so namreč mnjenja, da je v Münchnu možno dobiti službo že, ko stopiš z vlaka na podzemni. To dejstvo je v trenutni globalni krizi nekaj izjemnega in skoraj neverjetnega, zato to mesto pridobiva na vse večji popularnosti in je deležno množičnega priseljevanja zelo raznolikih ljudi. To raznolikost je moč opaziti na vsakem koraku, kjer se mešajo barve kože, stili oblačenja, jeziki in kulturni vzorci obnašanja. Zelo hitro pa se priseljenci stopijo z nekaterimi navadami pravih Bavarcev. Ob vseh večjih praznikih ulice preplavijo številne narodne noše ali »dirndli«, v njihovih tako imenovanih »Biergartnih« se obvezno toči pšenično pivo in okrepča z »Weisswurst«, prav pogosto pa se sliši tujce, kako prevzemajo znameniti bavarski naglas.

Priložnost, da sem lahko izkusila življenje v velikem mestu je zagotovo dobrodošla. Stara modrost pravi, da mora včasih človek iti izven sebe in svojih meja, da se spozna in da vidi nove priložnosti, zato bi priporočala tovrstno izkušnjo vsem mladim, ki imate to priložnost.

Mihaela Kalamar, študentka 2. letnika, program Ekonomist